

Fundusze Europejskie
Wiedza Edukacja Rozwój

**Rzeczpospolita
Polska**

Unia Europejska
Europejski Fundusz Społeczny

**PRZYGOTOWANIE DYDAKTYCZNE KADRY
DO KSZTAŁCENIA W WARUNKACH SYMULOWANYCH,
KURS WSTĘPNY, DYDAKTYCZNO-METODYCZNY**

I. Budowa i zadania programu kształcenia

Projekt pn.
*„Centrum Innowacyjnej Edukacji Medycznej Pomorskiego Uniwersytetu Medycznego
w Szczecinie” POWR.05.03.00-00-0007/15*

Centrum symulacji medycznej

Realizację procesu kształcenia standaryzują różnego rodzaju dokumenty, zarówno o charakterze ogólnym określające kształt i kierunki edukacji oraz szczegółowe regulujące tok i organizację pracy dydaktyczno-wychowawczej.

Zgodnie z OBWIESZCZENIA MINISTRA EDUKACJI I NAUKI z dnia 18 marca 2021 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w sprawie studiów - program kształcenia dla określonego kierunku studiów, poziomu i profilu kształcenia obejmuje opis zakładanych efektów kształcenia oraz program studiów.

Opis zakładanych efektów kształcenia uwzględnia uniwersalne charakterystyki pierwszego stopnia określone w ustawie z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2016 r. poz. 64 i 1010) oraz charakterystyki drugiego stopnia określone w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 3 tej ustawy, w tym wybrane efekty kształcenia właściwe dla obszaru lub obszarów kształcenia, do których został przyporządkowany kierunek studiów

W przypadku gdy podstawowa jednostka organizacyjna uczelni prowadzi na danym kierunku, poziomie i profilu kształcenia studia w formie stacjonarnej i niestacjonarnej, proces kształcenia umożliwia uzyskanie takich samych efektów uczenia się na każdej z tych form studiów.

Program studiów dla kierunku studiów, poziomu i profilu kształcenia określa:

- 1) formę lub formy studiów, liczbę semestrów i liczbę punktów ECTS konieczną do ukończenia studiów na danym poziomie;
- 2) tytuł zawodowy nadawany absolwentom;
- 3) zajęcia lub grupy zajęć, niezależnie od formy ich prowadzenia, wraz z przypisaniem do nich efektów uczenia się i treści programowych zapewniających uzyskanie tych efektów;
- 4) łączną liczbę godzin zajęć;
- 5) sposoby weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta w trakcie całego cyklu kształcenia;

Projekt pn.

„Centrum Innowacyjnej Edukacji Medycznej Pomorskiego Uniwersytetu Medycznego w Szczecinie” POWR.05.03.00-00-0007/15

- 6) łączną liczbę punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia;
- 7) liczbę punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych, nie mniejszą niż 5 punktów ECTS – w przypadku kierunków studiów przyporządkowanych do dyscyplin w ramach dziedzin innych niż odpowiednio nauki humanistyczne lub nauki społeczne;
- 8) wymiar, zasady i formę odbywania praktyk zawodowych oraz liczbę punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach tych praktyk.

Uczelnia w programie kształcenia uwzględnia:

- wnioski z analizy zgodności efektów uczenia się z potrzebami rynku pracy,
- wnioski z analizy wyników monitoringu karier zawodowych absolwentów.

Doskonając program kształcenia uczelnia może, w ramach posiadanego uprawnienia do prowadzenia studiów na określonym kierunku, poziomie i profilu kształcenia, dokonywać zmian:

- 1) zajęć, za które student może uzyskać łącznie do 50% punktów ECTS, określonych w programie studiów aktualnym na dzień wydania przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego decyzji o nadaniu tego uprawnienia;
- 2) łącznie do 30% ogólnej liczby zakładanych efektów uczenia się określonych przez senat uczelni aktualnych na dzień wydania przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego decyzji o nadaniu tego uprawnienia.

W praktyce edukacyjnej **programy kształcenia** odgrywają szczególne znaczenie, gdyż **program kształcenia odnosi się do:**

treści nauczania - przybierając postać zestawu haseł programowych poszczególnych przedmiotów lub modułów składających się na całość kształcenia

zestawu planowych czynności pedagogicznych - obejmując zakres materiału, układ i proporcje poszczególnych działów treści, interpretację treści, metod i technik nauczania, strategie motywowania

listy zamierzonych efektów - skupiając się na przedstawieniu efektów, jakie należy uzyskać w danym procesie edukacyjnym

zestawu pojęć i zadań do wykonania - zawierający wykaz zadań lub działań przeznaczonych do podjęcia przez osobę uczącą się w celu wypracowania określonych nawyków czynnościowych

rejestr doświadczeń - odnosząc się głównie do osoby ucznia, koncentruje się na tym czego rzeczywiście uczy się on w trakcie realizacji procesu edukacyjnego

Według Komorowskiej H. program kształcenia oznacza:

- cel
- drogę do celu
- środek realizacji tego celu.

Okoń W. definiuje program nauczania jako:

„przedstawienie celów, treści oraz metod nauczania i uczenia się danego przedmiotu, często również wyników, które powinny być osiągnięte przez uczniów.”

Reasumując program kształcenia jest dokumentem urzędowym, wyznaczającym czynności, które ma wykonać zarówno uczący się, jak i kierujący tymi czynnościami nauczyciel, aby powstały zaplanowane zmiany w wiadomościach, umiejętnościach i postawie uczącego się. Wskazuje materiał nauczania, który jest podstawą do powstania tych zmian, oraz metody działania, mające doprowadzić do ich osiągnięcia.

Projekt pn.

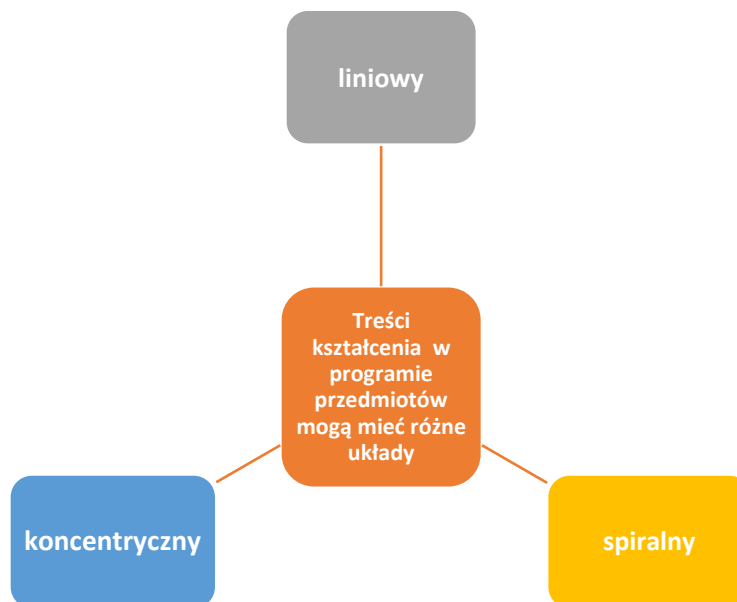
„Centrum Innowacyjnej Edukacji Medycznej Pomorskiego Uniwersytetu Medycznego w Szczecinie” POWR.05.03.00-00-0007/15

Układ programu kształcenia

- Określone cele szczegółowe kształcenia (Podstawy programowe kształcenia powinny determinować określanie celów szczegółowych kształcenia w programach poszczególnych przedmiotów. Polega to na nadaniu im formy operacyjnej, aby można utworzyć listę umiejętności szczegółowych – wynikowych).
- Określone treści kształcenia.
- Listę podstawowych umiejętności wynikowych niezbędnych do zaliczenia przedmiotu.
- Wskazówki dotyczące form organizacyjnych metod i środków dydaktycznych umożliwiających celów kształcenia.
- Wskazówki dotyczące metod oceniania.
- Wykaz literatury podstawowej.

Treści kształcenia

Treści kształcenia w każdym przedmiocie stanowią swoisty przegląd najważniejszych informacji dotyczących danej dyscypliny naukowej.

W kształceniu zawodowym najczęściej stosowane układy treści to liniowy i spiralny.

Układ liniowy

- Układ, w którym występuje merytoryczne następstwo wiadomości, ściśle ze sobą powiązanych i wzajemnie się warunkujących. Najważniejsze w tym układzie są połączenia między poszczególnymi częściami materiału, gdyż każda część materiału wynika z poprzedniej i staje się podstawą dla następnej. Założeniem takiego układu programu jest opanowanie każdej części materiału przed przystąpieniem do nauczania i uczenia się następnej, gdyż nie ma w nim powrotu do tych samych wiadomości, chociaż czasem zachodzi taka potrzeba.

Układ spiralny

- Polega na kilkakrotnym powrocie do tych samych wiadomości, lecz na coraz wyższym poziomie. W układzie tym materiał nauczania jest ułożony w kolejne cykle, przy czym cykl pierwszy obejmuje podstawowe wiadomości i umiejętności, następne zaś cykle zwiększają ich zakres. Każdy wcześniejszy cykl stanowi bazę i układ odniesienia dla cykli następnych. Nie jest to dodawanie wiadomości, lecz ich pogłębianie i systematyczne wykonywanie coraz bardziej złożonych operacji umysłowych. Znaczące miejsce w tej strukturze zajmuje myśl przewodnia, wokół której, przy zachowaniu stopniowania trudności, następuje integracja treści i łączenie teorii z praktyką.

Układ koncentryczny

- Polega na powtarzaniu w odstępach paroletnich tych samych treści nauczania, w coraz szerszym i bardziej pogłębionym wymiarze. Pewne treści kształcenia są co jakiś czas powtarzane i za każdym kolejnym razem są stopniowo poszerzane o nowe wiadomości.

Współczesna dydaktyka wskazuje, aby przedmiotowe programy kształcenia zawierały wymagania programowe, które są wykazem niezbędnych osiągnięć ucznia, określających co powinien on opanować i umieć po zakończeniu realizacji danego przedmiotu.

Modułowe ujęcie kształcenia

- Zachodzącym ustawicznie przemianom społecznym i gospodarczym muszą towarzyszyć zmiany w procesie kształcenia zawodowego, które powinny zmierzać do kształcenia efektywnego, ukierunkowanego na potrzeby rynku pracy. Polski system kształcenia zawodowego zaczął przejmować, głównie z krajów Europy (Anglii, Danii, Holandii, Niemiec), ideę kształcenia

Projekt pn.

„Centrum Innowacyjnej Edukacji Medycznej Pomorskiego Uniwersytetu Medycznego w Szczecinie” POWR.05.03.00-00-0007/15

zawodowego, opartą na tzw. modułach, uznając, iż jest on szansą dla zasadniczych zmian strukturalnych i jakościowych treści kształcenia zawodowego. Polscy twórcy naukowych podstaw kształcenia modułowego korzystają także z doświadczeń amerykańskich oraz Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP).

Moduł

- Wyodrębniona część programu nauczania, która doprowadza uczących się do określonych kompetencji zawodowych. Moduły integrują w sobie wiedzę i umiejętności z różnych dziedzin (przedmiotów).
- Moduł opisywany jest jako uporządkowany zestaw praktycznych działań kształcących, ukierunkowany na osiągnięcie kilku drobnych, ale związanych ze sobą celów.
- Według *The Internationale Encyclopedia of Education* moduł to zwarta i samodzielna jednostka kształcenia, ukierunkowana na kilka dobrze sprecyzowanych celów. Istotę modułu stanowią treści kształcenia i instrukcje niezbędne do osiągnięcia tych celów.
- Międzynarodowa Organizacja Pracy definiuje moduł jako taki rodzaj szkolenia zawodowego, w którym wprowadzone są tzw. moduły umiejętności kwalifikacyjnych, które pozwalają opanować minimum umiejętności zawodowych.

Jednostka modułowa

- to wyodrębniona część modułu kształcenia, ukierunkowana na kształtowanie u uczących się takiego zakresu wiadomości, umiejętności i postaw, który warunkuje realizację logicznie powiązanych ze sobą czynności zawodowych wyrażonych w postaci operacyjnych celów kształcenia zawodowego.

Modułowy program kształcenia

- Jest to zestaw celowo dobranych modułów, dla którego podstawowym kryterium doboru jest zbiór umiejętności i wiedzy, ustalony na podstawie opisu zawodu lub określonych czynności niezbędnych do uzyskania pożądanego poziomu kwalifikacji zawodowych.
- Jest ukierunkowany na osiąganie dokładnie sprecyzowanych celów kształcenia, które są zgrupowane w moduły umiejętności zawodowych. Modułowy program kształcenia zakłada

Projekt pn.

„Centrum Innowacyjnej Edukacji Medycznej Pomorskiego Uniwersytetu Medycznego w Szczecinie” POWR.05.03.00-00-0007/15

wymianę modułów, w przypadku gdy ich treści stają się nieaktualne; powstające w ich miejsce nowe moduły mogą być wykorzystane zarówno w kształceniu, jak i w doskonaleniu zawodowym.

- Integralną część modułowego programu kształcenia stanowią pakiety edukacyjne dla uczącego się i dla nauczyciela.
- Jest strategią kształcenia opartą na modułach, obejmuje zintegrowane treści kształcenia z różnych dziedzin. W systemie tym nie ma odrębnych programów dla poszczególnych przedmiotów. Uczący się mogą wybrać oddzielny moduł, który odpowiada ich indywidualnym potrzebom i umiejętnościom. Kształtowanie umiejętności zawodowych ma podstawowe znaczenie w modułowym systemie kształcenia.

Kryteria jednostki modułowej

- Stanowi odrębną całość.
- Dotyczy akceptowanego ogólnie podziału pracy w ramach danego zajęcia.
- Składa się z najważniejszych wartości dla uczenia się.
- Uczący się ma osiągać zdefiniowane cele, po uzyskaniu których będzie wyraźnie odczuwał, że realizuje je właściwie i osiąga kompetencje zawodowe.
- Treść jednostki modułowej ma dać się transformować i łatwo dostosowywać do różnych populacji uczących się.

Struktura modułu

- Przed rozpoczęciem realizacji programu modułu określa się umiejętności wcześniej uzyskane (wejściowe) oraz przeprowadza test poprzedzający realizację, a także test końcowy, oceniający osiągnięcie określonych celów kształcenia (umiejętności wyjściowe).

Projektowanie modułowego programu kształcenia

Etap przygotowawczy

- przygotowanie ogólnego opisu pracy w zawodzie z wyszczególnieniem zadań i czynności zawodowych,
- opracowanie opisu zawodu zawierającego wymagane umiejętności oraz niezbędne postawy, a także wymagania psychofizyczne i przeciwwskazania do wykonywania zawodu,
- Określenie umiejętności wstępnych niezbędnych do kształcenia zawodowego.

Projekt pn.

„Centrum Innowacyjnej Edukacji Medycznej Pomorskiego Uniwersytetu Medycznego w Szczecinie” POWR.05.03.00-00-0007/15

Etap projektowania programów kształcenia

- zadania zawodowe pogrupować w moduły oraz określić dla nich ogólne cele kształcenia,
- czynności zawodowe (dla określonego zadania zawodowego) pogrupować w jednostki modułowe oraz określić dla nich pośrednie cele kształcenia,
- określić szczegółowe cele kształcenia dla jednostek modułowych,
- opracować zestawy umiejętności wstępnych oraz testów kontrolnych do modułów i jednostek modułowych,
- opracować zakres treści kształcenia w celu osiągnięcia planowanych szczegółowych celów kształcenia,
- określić korelację treści kształcenia wewnątrz jednostek modułowych, między jednostkami modułowymi oraz modułami,
- dobrać metody i środki kształcenia do realizacji treści w poszczególnych jednostkach modułowych oraz oprogramowanie dydaktyczne,
- opracować zestawy pakietów edukacyjnych do realizacji jednostek modułowych,
- opracować system kontroli końcowych efektów kształcenia zawodowego.

Etap doskonalenia programów kształcenia

- to ustawiczne unowocześnianie treści kształcenia oraz oprogramowania dydaktycznego.

Modułowa struktura programu

- jest ściśle powiązana z systemem **punktów kredytowych**, które uzyskuje się po zaliczeniu modułu. W systemie tym za każdy poziom nauki można uzyskać określoną liczbę punktów, którą ustala się w wyniku oceny wartości dotychczasowych osiągnięć osoby uczącej się po zaliczeniu obowiązującego modułu. Przerywając zaś naukę na rok czy więcej lat, nie traci się uzyskanych kredytów.

Długoterminowa perspektywa procesu kształcenia

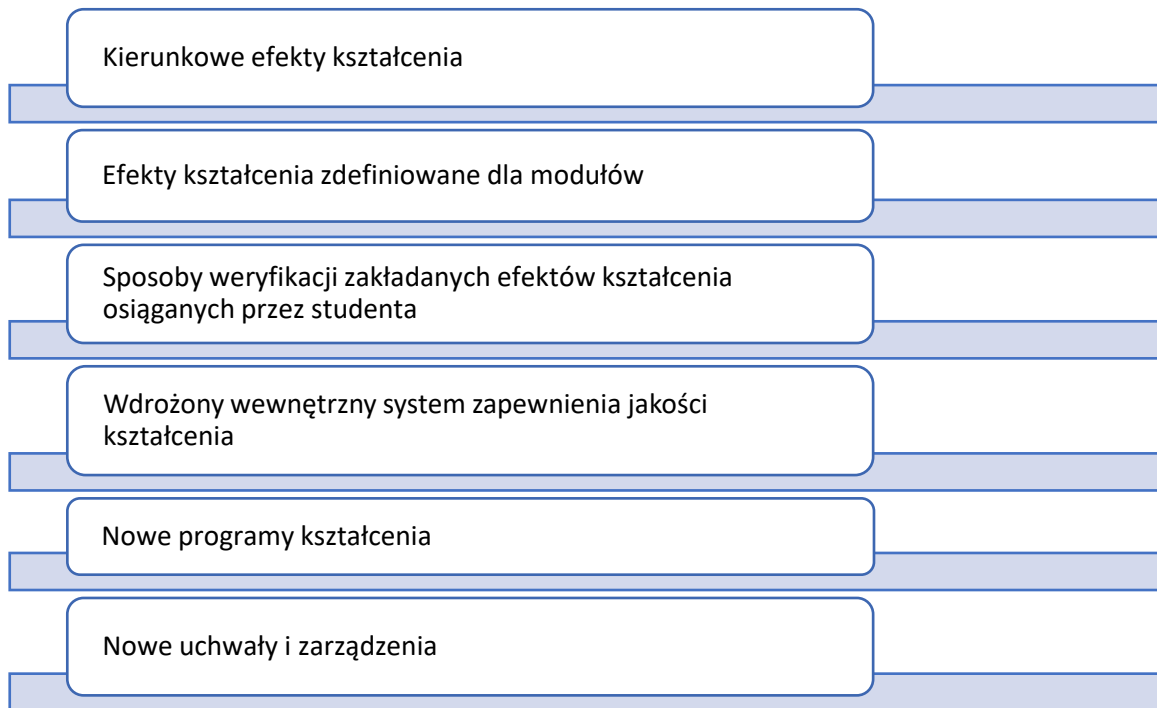
- „System uczenia się” w miejsce „systemu nauczania”
- „System zorientowany na studenta” w miejsce systemu „zorientowanego na nauczyciela”
- Uczelnia jako kluczowy aktor w systemie „uczenia się przez całe życie”.

Projekt pn.

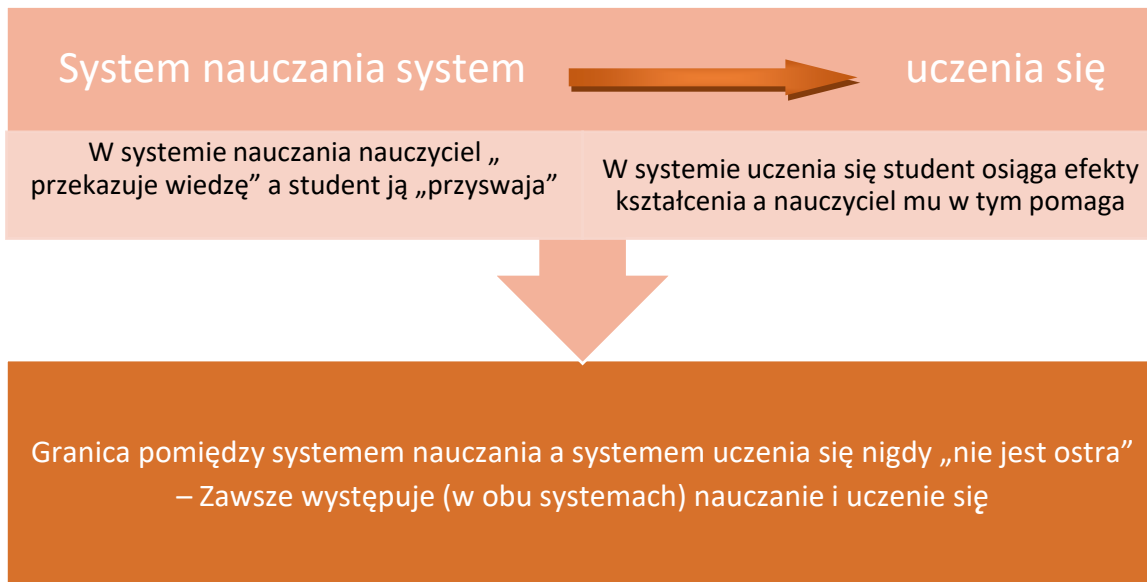
„Centrum Innowacyjnej Edukacji Medycznej Pomorskiego Uniwersytetu Medycznego w Szczecinie” POWR.05.03.00-00-0007/15

Co już mamy/powinniśmy mieć:

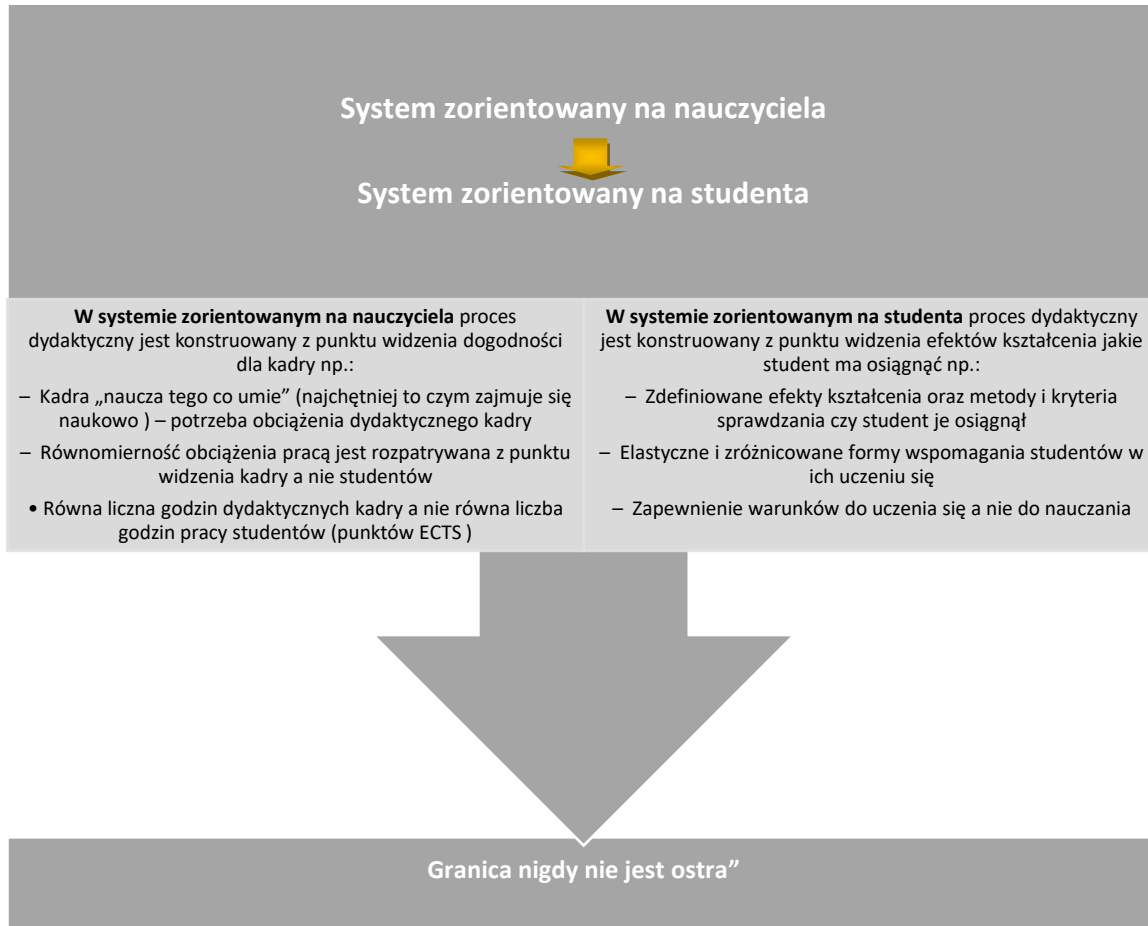

System nauczania/system uczenia się

Projekt pn.
„Centrum Innowacyjnej Edukacji Medycznej Pomorskiego Uniwersytetu Medycznego w Szczecinie” POWR.05.03.00-00-0007/15

System zorientowany na nauczyciela/System zorientowany na studenta

Jakie działania należy podjąć w najbliższej przyszłości?

Efektywne prowadzenie procesu kształcenia wymaga ciągłego doskonalenia we wszystkich jego obszarach i elementach.

Obszary wymagające szczególnej uwagi:

- Mierzalność/sprawdzalność zapisanych efektów kierunkowych i przedmiotowych/modułowych.
- Weryfikacja i walidacja efektów kształcenia.

Projekt pn.
„Centrum Innowacyjnej Edukacji Medycznej Pomorskiego Uniwersytetu Medycznego
w Szczecinie” POWR.05.03.00-00-0007/15

Efekty kształcenia

Określają, co uczący się powinien wiedzieć, rozumieć i potrafić wykonać po zakończeniu procesu uczenia się - (w ramach przedmiotu, modułu, programu itp.)

Efekty uczenia się zostały ujęte w trzech kategoriach:

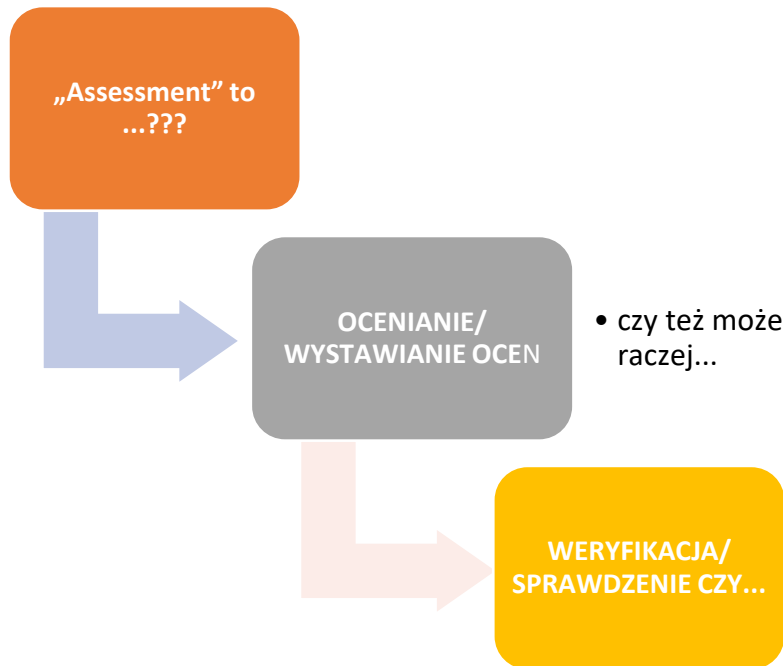

Definicja terminu “Kwalifikacja”

- „*Qualification*” means a formal outcome of an assessment and validation process which is obtained when a competent body determines that an individual has achieved learning outcomes to given standards;
- „kwalifikacja” oznacza formalny wynik procesu oceny i walidacji uzyskany w sytuacji, w której właściwy organ stwierdza, że dana osoba osiągnęła efekty uczenia się zgodne z określonymi standardami.

Projekt pn.

„Centrum Innowacyjnej Edukacji Medycznej Pomorskiego Uniwersytetu Medycznego w Szczecinie” POWR.05.03.00-00-0007/15

Zgodnie z Wielkim Słownikiem Języka Polskiego:

- **Weryfikacja** - sprawdzenie prawdziwości, przydatności lub prawidłowości czegoś.
- **Walidacja** - ogół czynności mających na celu zbadanie odpowiedniości, trafności lub dokładności czegoś.

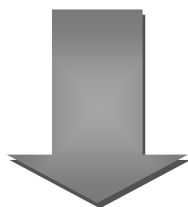
Według ISO 9000:2000:

- **Weryfikacja** – potwierdzenie, przez przedstawienie dowodu obiektywnego, że zostały spełnione wyspecyfikowane wymagania.
- **Walidacja** – potwierdzenie, poprzez przedstawienie dowodu obiektywnego, że zostały spełnione wymagania dotyczące konkretnego, zamierzonego użycia lub zastosowania.

Projekt pn.
„Centrum Innowacyjnej Edukacji Medycznej Pomorskiego Uniwersytetu Medycznego
w Szczecinie” POWR.05.03.00-00-0007/15

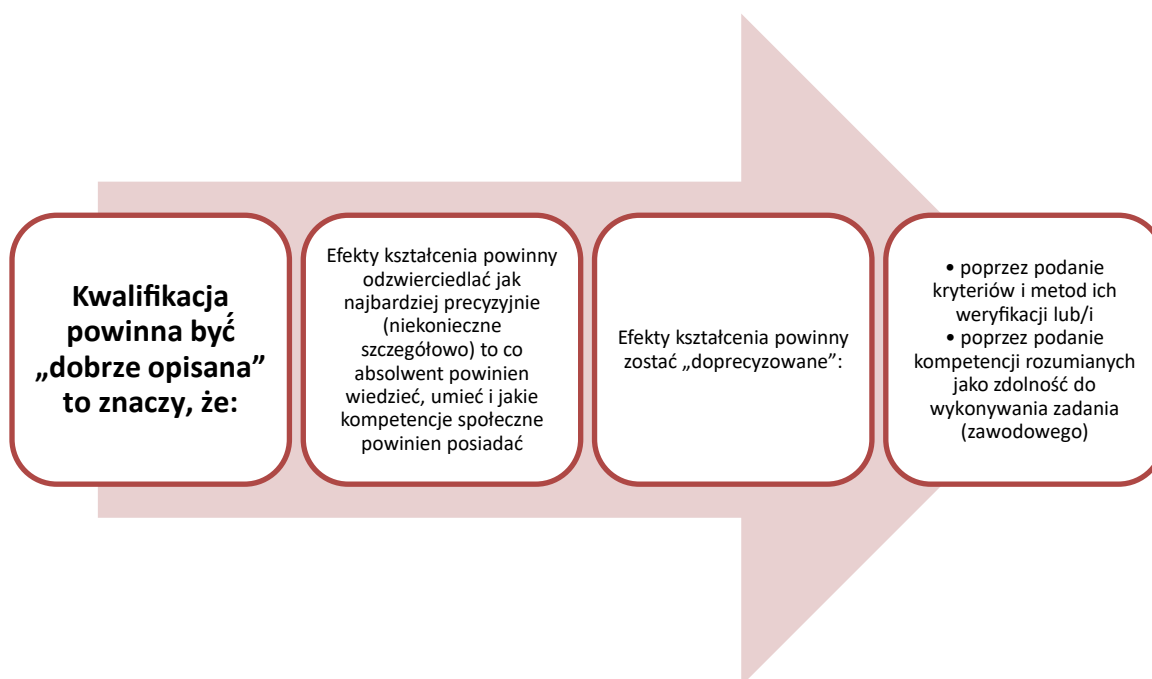
Pytania jakie powinien sobie zadać nauczyciel opracowujący swój przedmiot/moduł:

1. Jakie efekty kształcenia osiągnie student?
2. Jak student zademonstruje osiągnięcie określonych efektów?
3. Jak sprawdzę, czy student osiągnął założone efekty kształcenia i w jakim stopniu ?

„Lo-La”

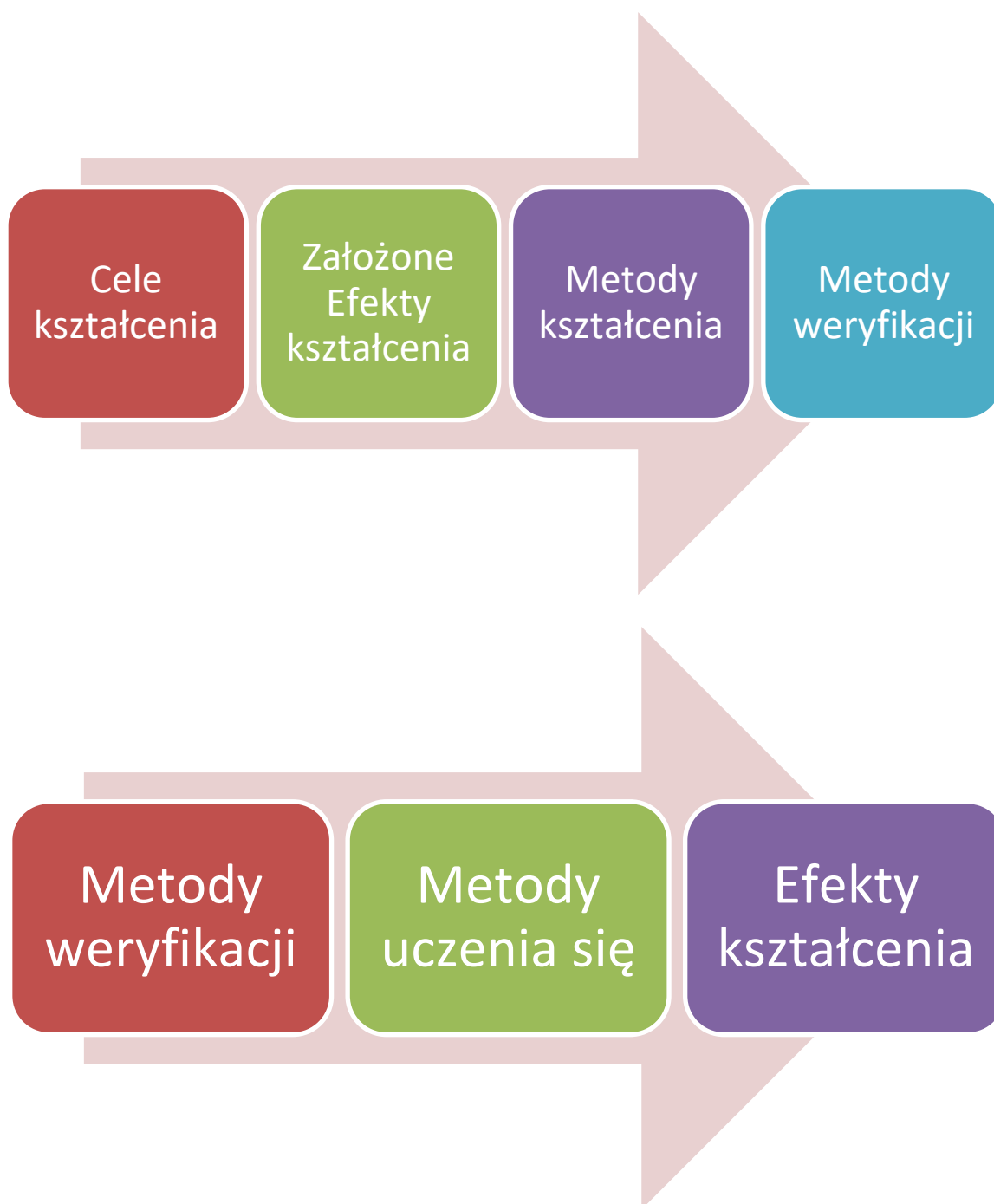
Learning outcomes – Learning assessment

Projekt pn.

„Centrum Innowacyjnej Edukacji Medycznej Pomorskiego Uniwersytetu Medycznego w Szczecinie” POWR.05.03.00-00-0007/15

Dwie perspektywy patrzenia na przedmiot:

Projekt pn.

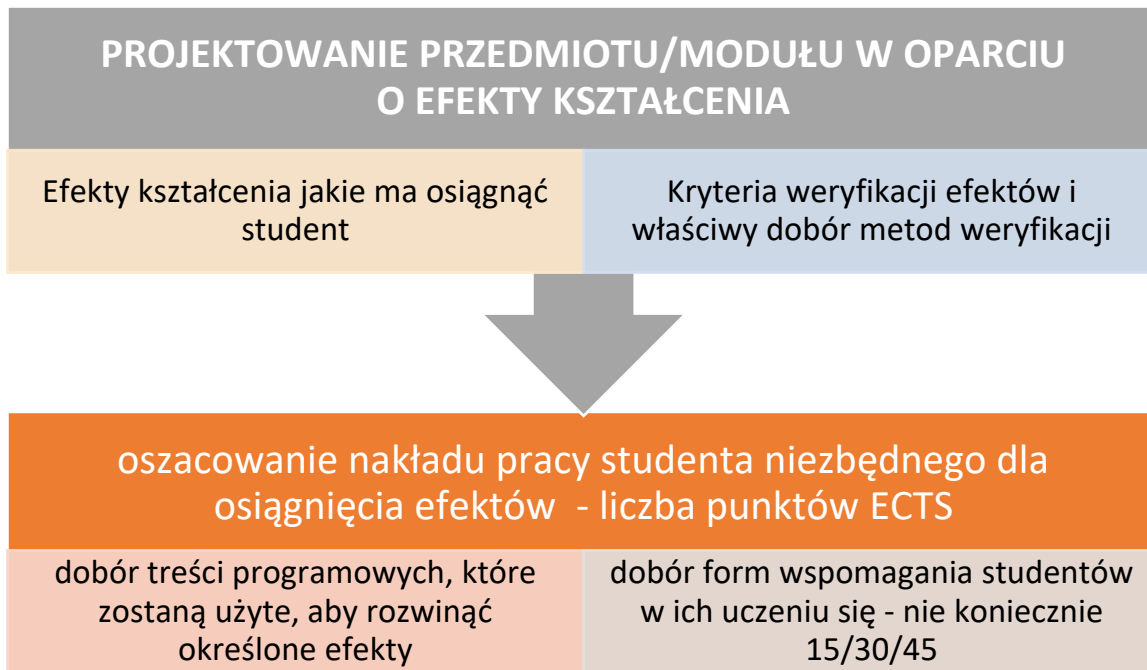
„Centrum Innowacyjnej Edukacji Medycznej Pomorskiego Uniwersytetu Medycznego
w Szczecinie” POWR.05.03.00-00-0007/15

Głównym motorem uczenia się jest weryfikacja efektów uczenia się, przygotowanie się do „egzaminu”

- ✓ Jeśli chcemy, aby student zdał „egzamin w miejscu pracy”, zdał egzamin życiowy, to musimy tak przygotować „egzaminowanie w czasie studiów”, aby motywować do rozwijania kompetencji, które w miejscu pracy i życiu będą podlegać „egzaminowaniu”.
- ✓ Wspomaganie studentów w ich uczeniu się powinno być nakierowane na efekty kształcenia z uwzględnieniem kryteriów i metod ich weryfikacji.

Kluczem do sukcesu jest:

1. Świadomie zdefiniowane efekty kształcenia
2. Zdefiniowanie kryteriów weryfikacji
3. Zdefiniowanie metod weryfikacji.

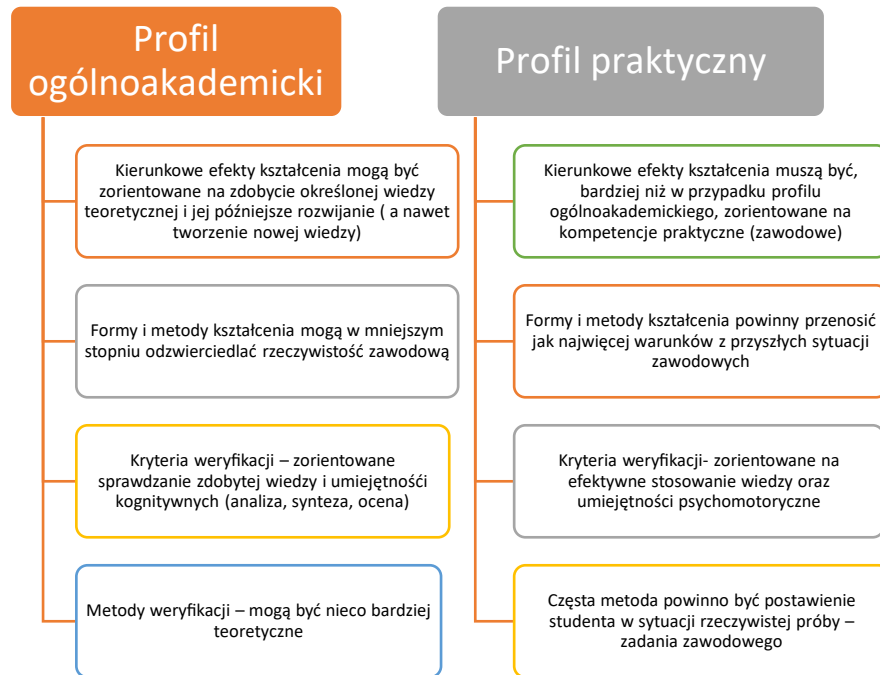

Co to zmienia?

- Inne podejście nauczyciela – od przekazywania wiedzy do pomocy studentom w „radzeniu sobie z wiedzą”
- Student niekoniecznie musi „wszystko wiedzieć i umieć”, ale musi umieć działać, aby dowiedzieć się i samemu nauczyć się wykonać określone zadania.
- Wiedza zapamiętana nie może dominować na egzaminach.

Projekt pn.
„Centrum Innowacyjnej Edukacji Medycznej Pomorskiego Uniwersytetu Medycznego w Szczecinie” POWR.05.03.00-00-0007/15

Porównanie profilu ogólnie akademickiego i praktycznego

Dobra praktyka

- Program studiów (zwłaszcza I stopnia) przewiduje „okno mobilności” – *mobility window, mobility semester*
- Jest to semestr studiów dla którego nie zaplanowano modułów/przedmiotów – podano jedynie, że student musi uzyskać 30 punktów ECTS
- Wszystkie efekty kształcenia przewidziane programem kształcenia zostają wypełnione modułami zaplanowanymi dla pozostałych semestrów.
- Efekty kształcenia osiągnięte w „semestrze mobilności” pogłębiają efekty kierunkowe, pozwalają na specjalizację, powodują różnorodność kompetencji absolwentów tego samego programu studiów
- Właściwie poprowadzony proces doboru przedmiotów rozwija efekt „student potrafi samodzielnie planować swoje uczenie się”.

Projekt pn.
„Centrum Innowacyjnej Edukacji Medycznej Pomorskiego Uniwersytetu Medycznego
w Szczecinie” POWR.05.03.00-00-0007/15

Rozdrobnienie przedmiotów przyczynia się do „niepotrzebnych problemów”:

- ✓ Rozwijanie tej samej wiedzy i tych samych umiejętności
- ✓ Powtarzanie treści kształcenia
- ✓ Trudność w transferze i akumulacji osiągnięć
- ✓ Mała elastyczność studiowania- trudność w uznawaniu efektów kształcenia zdobytych poza uczelnią.

Praca dyplomowa - Dobra praktyka

- ✓ jest elementem rozwijania kompetencji związanych z wykonywaniem zadań (zawodowych),
- ✓ jest rozwiązaniem problemu – (PBL)
- ✓ obejmuje więcej niż zakres tematyczny jednego (tradycyjnego) przedmiotu
- ✓ agreguje efekty kształcenia uzyskane w czasie studiów
- ✓ rozwija i pokazuje umiejętności twórcze absolwenta

Takie poprowadzenie prac dyplomowych wymaga zdecydowanie większego nakładu pracy od opiekuna – nauczyciela akademickiego.

Projekt pn.

„Centrum Innowacyjnej Edukacji Medycznej Pomorskiego Uniwersytetu Medycznego w Szczecinie” POWR.05.03.00-00-0007/15

Co powinna dać i co powinna wskazać praca i egzamin dyplomowy

- Efektem kształcenia na studiach pierwszego lub drugiego stopnia powinno być doprowadzenie studenta do umiejętności kognitywnych na najwyższym poziomie, w zakresie zagadnień o odpowiednim stopniu złożoności. Wykonanie pracy dyplomowej powinno kształtować takie efekty
- Praca i egzamin dyplomowy powinien wykazać, że student posiada umiejętności analizy, oceny i tworzenia

Co wprowadzenie Ram Kwalifikacji zmieniło w projektowaniu programów kształcenia ?

Kwalifikacja „zdefiniowana” – przez uczelnię zgodnie z obowiązującymi zasadami i zgodnie z wymaganiami Krajowych Ram Kwalifikacji dla Szkolnictwa Wyższego

Możliwość budowania programów kształcenia w zgodzie z misją i tożsamością uczelni

Jak możemy wpływać na jakość „Kwalifikacji zdefiniowanej” ?

Proces ciągłego doskonalenia:

- Bieżące przeglądy programów kształcenia pod kątem osiągniętych efektów, posiadanych zasobów, niewykorzystanych możliwości;
- Opinie interesariuszy zewnętrznych i wewnętrznych ;
 - Badania opinii i losów absolwentów;

Program kształcenia i poszczególne jego elementy powinny dynamicznie dostosowywać się do zmieniających się warunków otoczenia

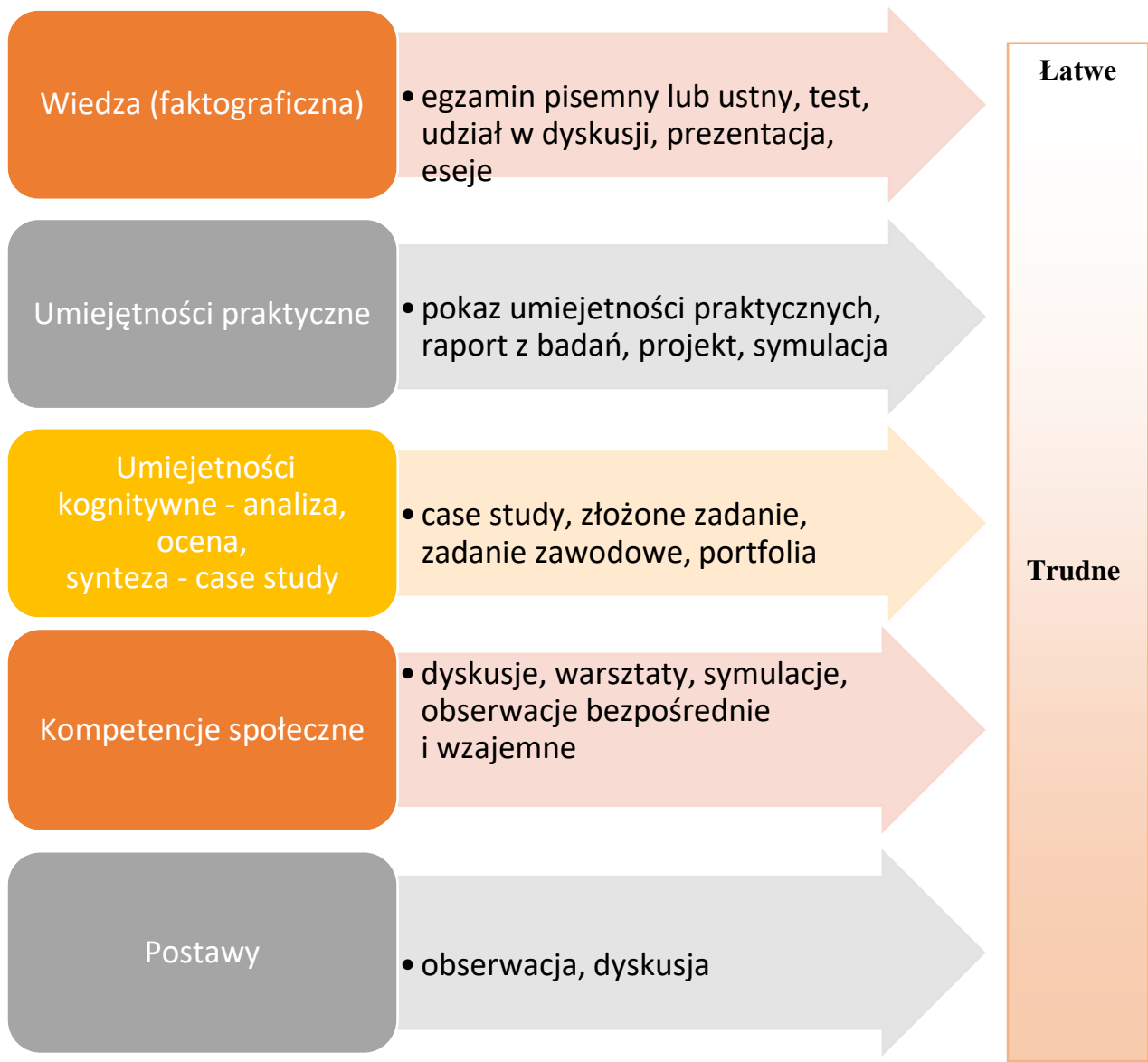
Główną siłą napędową osiągnięcia przez studenta efektów uczenia się jest przygotowanie się do egzaminów i innych form weryfikacji efektów kształcenia. Dzięki jasnemu pokazaniu wymagań sprawdzających student ma jasność jakich efektów uczenia się od niego oczekuje. Egzamin nie może polegać na zaskakiwaniu studenta. Nie należy egzaminować z wiedzy zapamiętanej, ale z wiedzy stosowanej – umiejętności twórczych.

Projekt pn.

„Centrum Innowacyjnej Edukacji Medycznej Pomorskiego Uniwersytetu Medycznego w Szczecinie” POWR.05.03.00-00-0007/15

Metody weryfikacji efektów kształcenia

Skala trudności i czasochłonności

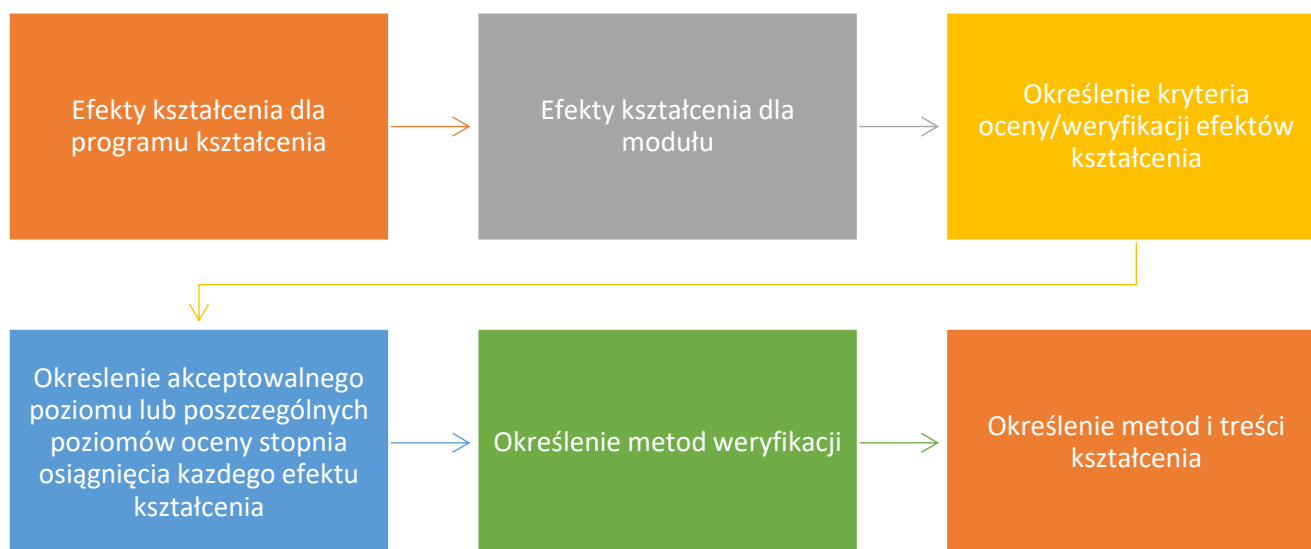

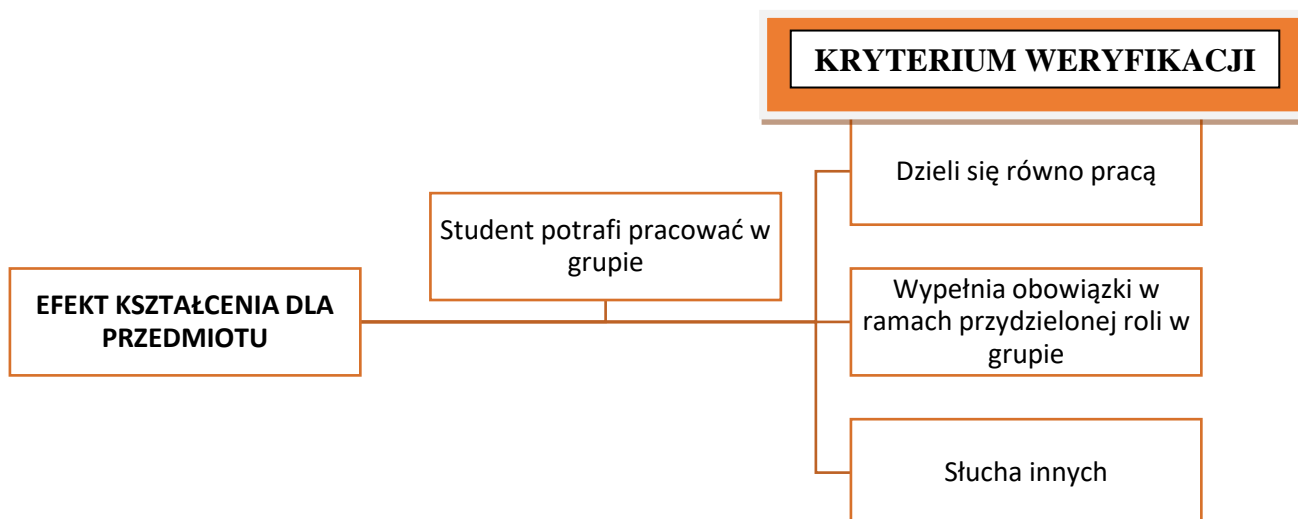
Metody weryfikacji czyli sprawdzenia czy student osiągnął efekt kształcenia

EFEKT KSZTAŁCENIA	TEST	EGZAMIN USTNY	SPRAWOZDANIE Z LABORATORIUM	PROJEKT	PREZENTACJA
EFEKT 1	x				
EFEKT 2		x	x		
EFEKT 3				x	

WERYFIKACJA

Efekty kształcenia i kryteria weryfikacji

Projekt pn.

„Centrum Innowacyjnej Edukacji Medycznej Pomorskiego Uniwersytetu Medycznego w Szczecinie” POWR.05.03.00-00-0007/15

Ocena jako narzędzie doskonalenia procesu nauczania i uczenia się

Ocena formująca

Ocena formująca służy bezpośrednio procesowi kształcenia, jest również narzędziem które pomaga dobierać prowadzącemu przedmiot, odpowiednio dla specyfiki zespołu uczącego się, narzędzia i efektywnie poprowadzić proces kształcenia w ramach danego przedmiotu.

PRZYKŁAD: krótki sprawdzian w którym studenci sami się oceniają na podstawie dyskusji z nauczycielem na temat prawidłowych i błędnych odpowiedzi/rozwiązań

Ocena podsumowująca

Ma miejsce zazwyczaj na końcu procesu kształcenia (przedmiotu/modułu) i służy tylko ocenie tego jakie efekty kształcenia student osiągnął i w jakim stopniu.

Ocena podsumowująca może nie sprawdzać wszystkich zdefiniowanych efektów kształcenia ale ich dowolną próbkę.

Podstawowe pytania dotyczące pracy nauczyciela ze studentami

- Czy metody prowadzenia zajęć są dobrze dobrane do charakteru efektów kształcenia?
- Czy treści programowe są dostosowane do kryteriów weryfikacji efektów kształcenia?
- Jakie efekty kształcenia stwarzają studentom największą trudność? Analiza przyczyn trudności.
- Czy studenci potrafią się uczyć? Jak można studentom pomóc nauczyć się uczyć?

Projekt pn.

„Centrum Innowacyjnej Edukacji Medycznej Pomorskiego Uniwersytetu Medycznego w Szczecinie” POWR.05.03.00-00-0007/15

Nowe efekty kształcenia – nowe formy pracy nauczyciela ze studentami

- Why Do We Still Lecture? *Joseph T. DiPiro, PharmD - American Journal of Pharmaceutical Education 2009*
- Kształcenie na bazie problemu - *Problem Based Learning*
- Kształcenie na bazie projektu - *Project Organised Problem Based Learning*
- Prowadzenie projektów grupowych – *Team projects*
- Kształcenie, zajęcia prowadzone w warunkach wykonywania zadań zawodowych
- Praktyki - efekty kształcenia uzyskiwane w wyniku praktyk.

Weryfikacja (ocena) efektów uczenia się/kształcenia jest integralną częścią procesu walidacji prowadzącego do nadania kwalifikacji.

Projekt pn.
„Centrum Innowacyjnej Edukacji Medycznej Pomorskiego Uniwersytetu Medycznego
w Szczecinie” POWR.05.03.00-00-0007/15

Wnioski końcowe

- Kwalifikacja (dyplom) jest nadawana/y nie dlatego, że dany student uczestniczył w procesie kształcenia, ale dlatego, że osiągnął wszystkie, założone dla danej kwalifikacji efekty kształcenia, dlatego należy położyć szczególny nacisk na kryteria i metody weryfikacji.
- Metody kształcenia i formy pracy ze studentami powinny być odpowiednio dobrane do efektów kształcenia – wymaga to rozwoju kompetencji dydaktycznych kadry i innego rozliczania pracy dydaktycznej.
- Wdrożenie Ram Kwalifikacji otworzyło nowe możliwości elastycznego studiowania i dochodzenia różnymi drogami do kwalifikacji pełnych i cząstkowych - jest to jedno z głównych narzędzi efektywnego wdrażania strategii LLL.

Piśmiennictwo:

Dawidziuk S.: Zarys dydaktyki ogólnej z elementami metodyki szkoły wyższej. Oficyna Wydawnicza WSM. Warszawa 2008.

Bereźnicki F.: Dydaktyka kształcenia ogólnego. Oficyna Wydawnicza „Impuls”. Kraków 2001.

Żegnałek K.: Dydaktyka ogólna. Wydawnictwo Wyższej Szkoły Pedagogicznej TWP. Warszawa 2005.

Kwieciński Z., Śliwerski B.: Pedagogika. Podręcznik akademicki. PWN. Warszawa 2003.

Projekt pn.

*„Centrum Innowacyjnej Edukacji Medycznej Pomorskiego Uniwersytetu Medycznego
w Szczecinie” POWR.05.03.00-00-0007/15*

